

Sven Nordqvist

VÂNĂTOAREA
DE VULPI

Traducere din suedeză de Gabriella Eftimie

Moș Pettson și motanul lui, Findus, stăteau la țară, într-o casă cu grădină și curte. Aveau câteva găini într-un coteț, destule lemne pentru foc și tot ce le trebuia în șopron. N-aveau ei cine știe ce mulți musafiri, dar asta nu-l deranja câtuși de puțin pe Pettson. Ba dimpotrivă.

Într-o zi însă, se treziră cu vecinul Gustavsson, însoțit de câinele său și cu pușca pe umăr. Supărat foc. Cel puțin așa părea.

– Hai, noroc, Pettson! spuse Gustavsson. Pe tine nu te-a vizitat vulpea?

– Nu, pe aici n-a călcat nicio vulpe. Cel puțin, din câte am văzut eu, spuse Pettson.

– Ai fi văzut sigur dacă ar fi trecut pe-aici, șuieră printre dinți Gustavsson.

E o hoață de găini, cumătra vulpe. Pe mine m-a vizitat azi-noapte și mi-a furat o găină. Dar n-o să se mai repete, fii sigur. Data viitoare, dacă o văd, o împușc. Ar trebui să-ți cauți și tu pușca, Pettson. S-ar putea să te viziteze dacă-și dă seama că mi-am încuiat toate găinile.

Și zicând astea, Gustavsson plecă.

— Aha, carevasăzică, diseară vulpea o să vină pe la noi, mormăi în sinea lui Pettson și aruncă o privire după Gustavsson. Mai bine am încuia găinile în coteț chiar acum, nu-i așa, Findus?

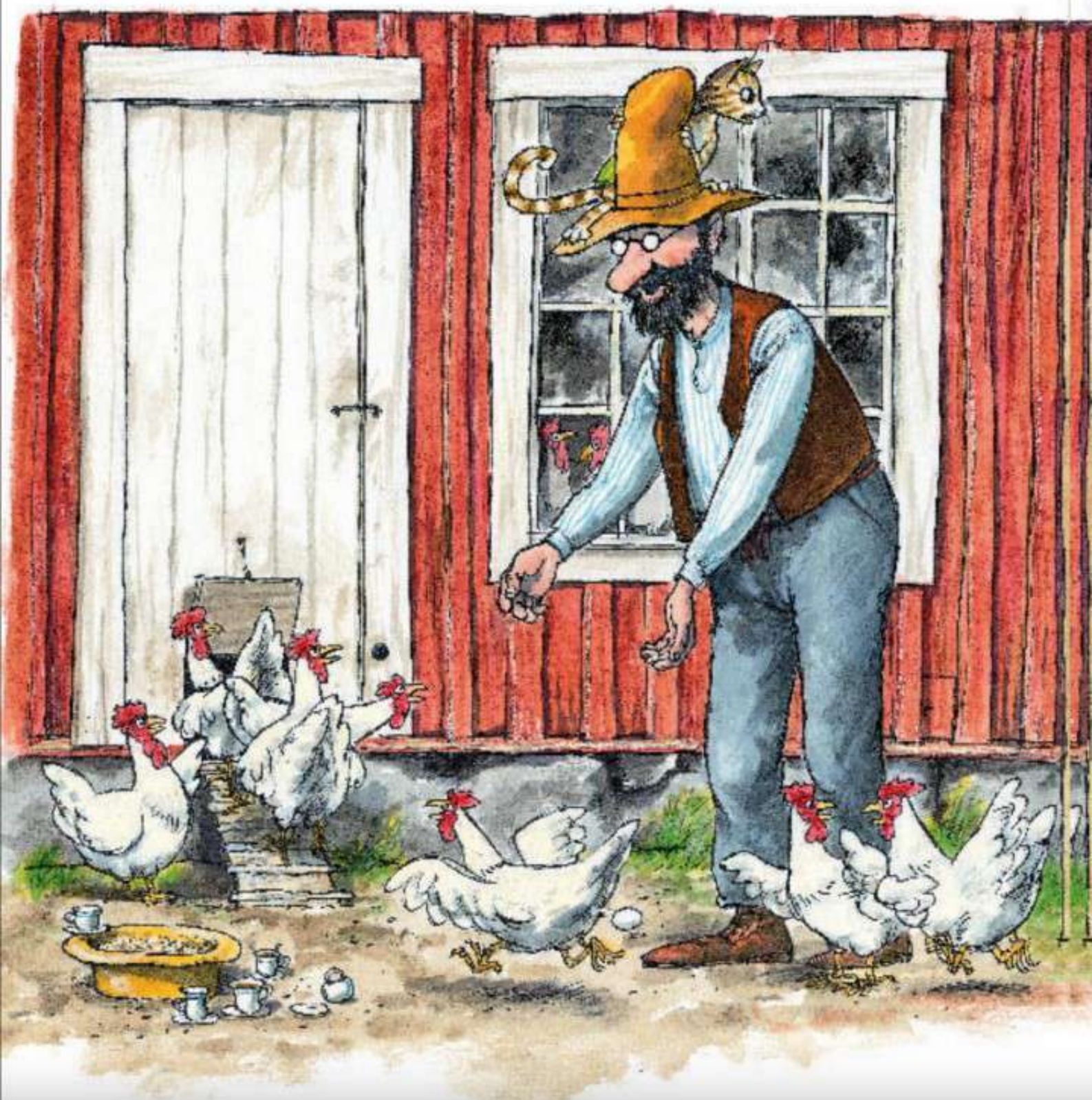
Motanul se cățărăse pe pălăria lui Pettson când îl văzuse pe Gustavsson venind cu câinele lui.

— Mai bine l-ai încuia pe Gustavsson, spuse Findus, cu o privire furioasă. Eu, unul, n-am niciun pic de încredere în moși înarmați cu puști.

Pettson râse.

— Păi, de ce, nu vrei să împuște vulpea? întrebă el. Dacă n-o împușcă, o să vină la noi și o să ne mănânce toate găinile.

— Vulpile nu trebuie împușcate. Trebuie păcălite. Eu le păcălesc tot timpul, spuse Findus.

- Pun pariu, răsese pe înfundate Pettson. Ai dreptate, Findus. E păcat să împuști vulpi. Și Pettson începu să se gândească, să cugete. Din când în când mai scoatea câte un icnet în clipa în care îi venea vreo idee genială sau își dădea seama că, dimpotrivă, nu era chiar așa de genială cum crezuse. Până la urmă înghiți în sec, mârâi, scoase un „hăăă?!” speriat, chicoti încet și spuse:
- Avem piper acasă?
- Vreo câteva kile, spuse Findus.
- Atunci hai să construim o găină, zise Pettson. Mai bine vii cu mine în șopron ca să nu te fure vulpea și pe tine.
- Pfff, să îndrăznească numai, spuse Findus, dar îl urmă totuși pe Pettson.

În șopronul pentru unelte găseai tot ce-ți trebuia ca să sperii o vulpe. Pettson căută un balon alb, mic și o rolă de sârmă în cutia de pantofi. Apoi începu să cotrobăie într-o geantă veche aflată pe un raft.

— Unde-i piperul, Findus? întrebă el pe un ton fioros. Ar trebui să fie chiar aici. Nicăieri altundeva.

— Noi nu ținem piperul în geanta aia, din câte știu eu, răspunse calm Findus. Piperul e în coșul bicicletei, la locul lui. Ar cam fi cazul să știi și tu.

— Așa e, ai dreptate, spuse Pettson și scoase o pungă mare de piper din coșul bicicletei. Trase balonul pe o pâlnie, îl umplu cu piper și umflă balonul. Cât pe-aci să-l spargă.